

Historisk lønnsoppgjør

Hovedsammenslutningene ble enige om lønnsoppgjøret for statsansatte 1. mai. Dagen etter kom Akademikerne frem til en overenskomst med arbeidsgiverforeningen NAVO for sykehusområdet på overordnet nasjonalt nivå.

Avtalen i kommunesektoren innebærer at lønnsfastsettelsen for medlemmer i Akademikerne i kommunesektoren, skal skje utelukkende lokalt i forhandlinger mellom partene. For Akademikerne har det vært en hovedmålsetting i oppgjøret og avtalen er en seier for Akademikerne.

– Dette oppgjøret er historisk og representerer en ny måte å tenke lønn på i offentlig sektor, sier leder i Akademikerne Kommune, Hans Petter Aarseth. – Det er en erkjennelse av at kommunenes behov og muligheter er ulike, og at de lokale betingelser og behov må få bli avgjørende for hvilken lønn man tilbyr de ansatte, sier han.

Aarseth forventer at akademikergruppene nå kommer til å ta ut nærmere 20 000 kroner i snitt i lønns tillegg i lokale forhandlinger. Lønnsfastsettelsen i kommunesektoren skal nå skje utelukkende lokalt i forhandlinger mellom partene.

– Kommunesektoren får nå langt bedre muligheter til å kunne rekruttere og beholde

høyt utdannet nøkkelpersonell i nødvendige stillinger og funksjoner, mener Aarseth.

Kravet fra Akademikerne Kommune er en gjennomsnittlig lønnsvekst for akademikere i KS' tariffområde på 6–7%. Den svakere lønnsutvikling som har funnet sted i kommunesektoren de senere år, gjør det helt nødvendig både med et godt økonomisk resultat og en målrettet innretning av midlene.

– Vi kan ikke ta igjen alt på en gang, men må begynne nå. Det må gjøres mer attraktivt å jobbe i offentlig sektor, mener Aarseth.

Et viktig skritt mot noe nytt!

Oppgjøret i staten har fått en ramme og en profil som gir akademikergruppene gode muligheter til å oppnå kravet om en samlet lønnsvekst på 6–7%. – Med prosentvise tillegg på lønnstabellen og en historisk stor lokal pott, er årets oppgjør et viktig skritt mot en ny lønnspolitikk i staten, mener forhandlingsleder i Akademikerne Stat, Kari Kjenndalen, om den nye hovedtariffavtalen i staten.

Også i staten har oppgjøret en profil som er godt tilpasset akademikergruppene.

– Selv om vi ikke kom så langt som vi ville, har vi valgt å akseptere oppgjøret, sier Kjenndalen.

– Årets oppgjør gir offentlige virksomheter lokalt bedre virkemidler for å kunne re-

kruttere og beholde høyt utdannet nøkkelpersonell til nødvendige stillinger og funksjoner. For Akademikerne var profilen og innretningen på oppgjøret avgjørende for at vi kunne akseptere det, sier Kjenndalen.

Enighet om sentral overenskomst

2. mai signerte forhandlingsleder Lars Haukaas, NAVO, og forhandlingsleder Øyvind Sæbø, Akademikerne Helse, en historisk overenskomst i NAVO-Helse. Denne overenskomsten regulerer bl.a. pensjonsrettigheter, permisjonsrettigheter og sosiale ytelser som det er naturlig å regulere på et sentralt nivå.

– Det er lagt et godt grunnlag for A2-forhandlingene hvor Legeföreningen vil fremforhandle et avtaleverk som skal sikre vitale avtalespørsmål som frem til nå har vært regulert i særavtalen. Når disse forhandlingene er avsluttet, vil de lokale forhandlingene begynne, sier forhandlingsleder Øyvind Sæbø.

Ellen Juul Andersen
Informasjonsavdelingen

Legemiddelindustrien og allmennlegenes videreutdanning

Legeföreningen ønsker å rydde opp i legemiddelindustriens medvirkning i smågruppevirksomheten, som er en del av allmennlegers videreutdanning. Videreutdanningen skal være totalt fri for denne type medvirkning.

Det viser seg at legemiddelindustrien bruker forskjellige metoder for å få innpass i smågruppene, siden gruppene antakelig ansees å være et bedre forum for relasjonsbygging enn ordinære kurs. Legemiddelindustrien tilbyr gruppene penger for å kunne ha møter etter at smågruppemøtet er slutt. Det gis også reisestipend til grupper som ønsker å ha møter i utlandet. Firmaer har dannet lokale smågrupper og arrangert turer til utlandet med hospitering ved sykehus, angivelig arrangert av et utenlandsk universitetssykehus i samarbeid med kolleger i gruppene. Noen firmaer tilbyr også reisestipend.

Alt dette er i strid med reglene for tellende utdanning i legers videre- og etterutdanning.

Lokalt og fra klinisk praksis

Smågruppevirksomhet er innført som et obligatorisk element i etterutdanningen og

gir valgfrie poeng i videreutdanningen i de nye spesialistreglene i allmennmedisin som trer i kraft 1.1. 2003.

Da reglene ble vedtatt i 1998, var det mange leger som organiserte seg i grupper, og sekretariatet har fått mange søknader om godkjenning av forskjellige opplegg.

Intensjonene med smågruppevirksomhet er at de skal være lokale og i hovedsak ta opp problemstillinger i deltakernes kliniske praksis. På denne bakgrunn er det utelukkert å godkjenne reiser til utlandet for smågruppene. På grunn av Norges geografi har Utdanningsfond II vedtatt å dekke reiseutgifter for smågruppevirksomhet innenfor to nabofylker. Andre utgifter tilkommer ikke, da det ikke er krav til program eller påmelding og det skal i hovedsak ikke brukes forelesere. Det er således intet behov for ytterligere økonomisk bistand overfor smågruppene.

Når det gjelder legemiddelindustriens tilbud om økonomisk bistand for å ha ettermøter, eventuelt middag med gruppene, ansees dette som en direkte sponning til gruppe-medlemmene i motsetning til stand som industrien kan ha utenfor kurslokaler.

Ingen medvirkning fra industrien

Sentralstyret behandlet 22.8. 2001 ovennevnte problemstillinger og besluttet at smågruppevirksomhet skal være totalt fri for medvirkning fra industrien på alle måter for at dette skal kunne telle i videre- og etterutdanningen. Sentralstyret har også henvendt seg til legemiddelindustrien og bedt om at firmaene ikke involverer seg i smågruppene som del av allmennmedisinsk videre- og etterutdanning.

Sekretariatet viser også til *Retningslinjer for godkjenning av kurs* vedtatt av sentralstyret 20.2. 1995, der det fremgår at industrien verken skal gi teknisk bistand eller andre former for samarbeid til kursarrangement i legers videre- og etterutdanning.

Eli Berg-Hansen
Avdeling for spesialistutdanning